

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۵/۱۴

عبدالغفور لېوال

هغه خرافي افسانې چې دين فسخ و مسخ کوي

هرڅه خپل آفات لري. د دينونو آفات هم زيات دي، خو يو آفت يې دا دی، چې د خرافاتو په ورگډېدو له عقلانيت څخه ورو ورو لري کيږي.

د خرافاتو يوه لويه برخه د هغو افسانو او روايتونو راپنځېدل دي، چې د زمانو په اوږدو کې د ديني شخصيتونو يا هغو سياسي واکمنو په گټه راپنځول کيږي چې په لوی لاس غواړي ځان ته ديني مشروعيت جعل کړي. د بي مدعا عارفانو او صوفيانو په اړه د ځينو کراماتو له روايتونو ورهاخوا ديني تاريخ له هغو جعلي – خرافي افسانو ډک دی، چې واکمنو او يا هم زورورو شېخانو و روحانيونو د واکگټني و واکساتني په پار راپنځولي دي. د افراطي پلويانو او غواړممارو مداحانو افسانو کار بيخي خراب کړی دی.

په افغانستان کې لسگونه داسې ځايونه شته چې خلک يې د حضرت علي (رض) قدمځای گڼي، هلته و دلته يې ذوالفقار غرونه نيم کړي دي او يو ځای و بل ځای يې د دلدل د پوندو نښې په ډبرو کې پاتې دي. د تاشقورغان تنگی د حضرت علي په توره شکېدلې دی. بند امير يې په مبارکو لاسونو جوړ شوی ، ځکه خو يې بند «امير» بولي. خو تاريخ راته وايي، چې هغه حضرت هيڅکله افغانستان ته راغلی نه دی.

غزنوي سلطان محمود په ځينو هغو روايتونو کې، چې د ده په زمانه کې درباري مداحانو يا تر ده روسته د ده مخلصانو راپنځولي دي، د يوه ولي الله او اسماني پاچا تبرک گټلی دی. حال دا، چې د سلطان محمود او غزنويانو په اړه تر ټولو دقيق، جامع او هممهالی کتاب د ابو الفاضل بيهقي تاريخ دی. په دې کتاب کې د سلطان محمود او نورو غزنوي پاچايانو ريښتيني څېره او د عيش و نوش و خونړيو کړنو پرېمانه روايات ليدلای شو. هغه خوبونه، چې د زورورو واکمنو يا شېخانو په اړه ليدل کيږي د داسې خرافي افسانو لويه برخه جوړوي. کله مو له ځانه پوښتنه کړې، چې د زر و زور له خاوندانو پرته د بېوزله، بي واکه خو شريفو او متقي شخصيتونو په اړه ولې څوک خوب نهوښي؟

هيچا کوم ناسياسي و عادي وگړی له پيغامبرانو سره پر سپين آس سپور په خوب ونه ليد. د هېڅ غريب او بېوسه خو پاک روحاني د خبرو پر مهال کوم کرامات راڅرگند نه شول او پيغامبر هېچا ته په خوب کې د هېڅ غريب سړي د درناوي او ستاينې لپاره څه ونه ويل.

له دې ټولو ښکاري، چې خرافي افسانې او روايتونه سياسي دي، مصنوعي دي او د واکمنو په سپارښت پنځول کيږي. ځواکمن د خپل مشروعيت لپاره د افسانو پنځوونکيو ته غوره مړی ورکوي او د ساده خلکو په زړونو او ذهنونو کې ځانونو ته ځای مومي.

هرڅومره چې ټولنه هوبنياربري او خلک عقلاي کيږي، هرڅومره چې پوهه، تجربه، ساينس او تکنولوژي پرمخ ځي، خلک روښانه کيږي نو بيا دغه خرافات او افسانې نه مني. هوبنيار ملتونه د زورورو په سپارښت پنځول شوي افسانې پېژني او ورپورې ځاندي، ورو ورو دا فکر عاميږي، چې ښايي ټول ديني روايات به همدغسې پنځول شوي وي او حقيقت به نه لري. په ټول تاريخ کې له پوهې، فيلوسوفي او ساينسي زدکړو سره د مستبدو ديني واکمنيو د ډار او دوښمنۍ يو اصلي لامل همدا دی، چې هوبنيار ولسونه خرافاتي او مصنوعي افسانې نه مني.

ځکه خو دا پايله تر لاسه کيږي، چې افسانې او د کراماتو جعلي روايات ديني اصالت، فيلوسوفي او اخلاقي – روحاني بنسټ لرزولی او ماتولای او دينونه له فسخ و مسخ سره مخامخولای شي.

هغوی، چې غواړي دينونه يې پر خپل بنسټ او وجودي منطق ولاړ پاتې شي، ښايي له ديني متونو سره د جعلي او خرافي افسانو د گډون او ناعقلاني کولو مخه ونيسي.

پياوړي فکري مکتبونه هغه دي، چې خپل آفات پېژني او د ځانزغورني لپاره هره ورځ ځان د زمانې او بشريت له اړتياو او غوښتنو سره هممهاله نوی کوي.

د پاڼو شميره: له 1 تر 1

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له الريلو مخکې په خبر و لولئ